Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 2. Warszawa, dnia 15 lutego 1935 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

SKOROWIDZ RZECZOWY.

12.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 24 grudnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o obniżeniu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej z tytułu pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne.

Na podstawie art. 4 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842) oraz art. 15 ust. (2) ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obroto

wym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 40, poz. 364) zarządza się co następuje:

§ 1. Należności Funduszu Obrotowego Reformy rolnej z tytułu pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 609), w stosunku do dłużników, nie należących do kategoryj, wymienionych w art. 1 ust. (1) pkt. 3)—6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842), umarza się według zasad ustalonych w art. 1 ust. (1) pkt. 3) — 6) powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r.

§ 2. Sumę ogólną należności z tytułu wszystkich pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 609), podlegającą obniżeniu zgodnie z przepisami art. 1 ust. (1) pkt. 3) — 6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842), ustala się po uwzględnieniu wpłat, dokonanych w roku 1933, wraz z oprocentowaniem i dodatkiem administracyjnym w łącznej wysokości 4% w stosunku rocznym, obliczonemi do dnia 31 grudnia 1934 r. od sumy zadłużenia, ustalonego na dzień 2 stycznia 1933 r.

§ 3. Warunki spłaty należności, wymienionych w § 2, ustala się, jak następuje:

1) oprocentowanie wraz z dodatkiem administracyjnym, poczynając od dnia 1 stycznia 1935 r., wynosi 3% w stosunku rocznym;

2) okres spłaty pożyczki w równych ratach amortyzacyjnych, poczynając od dnia 1 stycznia 1937 r., wynosi lat 30 z zachowaniem postanowienia pkt. 3);

3) rata roczna nie może być niższa, niż 20 zł. od jednego dłużnika;

4) w latach 1935 i 1936 dłużnicy uiszczają tylko oprocentowanie w ratach półrocznych, płatnych 1 kwietnia i 1 października każdego roku;

5) wpłaty, dokonane w roku 1934, zalicza się przedewszystkiem na kolejne raty, wymienione w pkt. 4); kwoty tych wpłat, przekraczające oprocentowanie, zalicza się na zmniejszenie sumy dłużnej według stanu na dzień 31 grudnia 1936 r.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 września 1934 r., wydanego w po-

rozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy spłacie należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 818).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski.*

(Dz. U. R. P. z 12.I.35 r. Nr. 1, poz. 3).

13.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRÓW: ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH ORAZ SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 stycznia 1935 r.

o wykonywaniu nadzoru nad działalnością urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich w brzmieniu ustalonem w obwieszczeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 974) zarządza się co następuje:

§ 1. Ministrowie: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości wykonywać będą nadzór nad działalnością urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich przez Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych.

§ 2. Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych wykonywa czynności nadzoru przez swoich urzędników. Nadzór nad działalnością powiatowych urzędów rozjemczych Centralne Biuro może ponadto wykonywać za pośrednictwem właściwych wojewódzkich biur do spraw finansowo-rolnych.

§ 3. Zakres nadzoru obejmuje wszelkie czynności, zmierzające do usprawnienia bądź ujednolicenia działalności urzędów rozjemczych. W szczególności nadzór obejmuje wykonywanie inspekcyj oraz ogólną działalność informacyjną i instrukcyjną.

Sposób przeprowadzania poszczególnych czynności nadzoru ustala Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski.*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski.*

(Dz. U. R. P. z 22.I.35 r. Nr. 3, poz. 21).

14.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 stycznia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat i kosztów postępowania przed urzędami rozjemczemi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 30 i 35 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich — w brzmieniu ustalonem w obwieszczeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 974) zarządza się co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia artykuły odnoszą się do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841), paragrafy zaś — do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Opłaty w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi są następujące:

1) wpis,
2) opłata kancelaryjna.

Ponadto pobiera się koszty postępowania.

§ 3. Opłaty i koszty postępowania należy uiszczać w gotówce. Urząd rozjemczy nie podejmie żadnej czynności, jeżeli strona obowiązana do uiszczenia opłaty obowiązku tego nie dopełni.

Urząd rozjemczy może zwolnić całkowicie lub częściowo od obowiązku uiszczenia opłat osoby, które poniosły straty majątkowe z powodu klęski żywiołowej, jeżeli osoby te przedstawią zaświadczenie właściwego starosty, stwierdzające wysokość strat.

§ 4. Wpis jest stosunkowy i stały.

§ 5 Wpis stosunkowy pobiera się od wniosku o wszczęcie postępowania w sprawach wymienionych w § 6 i wynosi — z wyjątkiem przypadków określonych w § 7 — 1½% wartości przedmiotu postępowania, przyczem każde rozpoczęte 100 zł. tej wartości liczy się za pełne.

Jeśli wartość przedmiotu postępowania przewyższa kwotę 50.000 złotych, wpis stosunkowy wynosi od pierwszych 50.000 zł. — 750 zł., od nadwyżki — 1%.

§ 6. Wartość przedmiotu postępowania stanowi w sprawie:

1) o ustalenie terminu lub terminów spłaty długu (art. 46 i 49) — suma długu,
2) o obniżenie należności wierzyciela (art. 50, 51, 53, 54 i 57) — suma, o którą należność ulec ma obniżeniu,
3) o uchylenie prawa spłaty długu papierami wartościowemi (art. 17) — suma długu,
4) o ustalenie pozorności czynności prawnej i wykreślenie wpisów hipotecznych (art. 59) — suma mająca ulec wykreśleniu,
5) o rozwiązanie umowy sprzedaży i ustalenie rozrachunku z tego tytułu (art. 55) — umówiona cena sprzedaży,
6) o uznanie umowy dzierżawy za nieistniejącą (art. 52)— suma czynszu dzierżawnego za okres jednego roku,
7) o przedterminowe rozwiązanie umowy dzierżawy (art. 58) — suma czynszu dzierżawnego za okres jednego roku,
8) o uchylenie lub ograniczenie odpowiedzialności poręczycieli lub ustanowienie zabezpieczenia (art. 60) — suma, którą poręczono,
9) o uznanie przedwstępnej umowy sprzedaży lub umowy sprzedaży za nieistniejące (art. 52) — umówiona cena sprzedaży,
10) o wydanie zaświadczenia co do długów podlegających rozłożeniu na spłaty z mocy samego prawa (art. 44 i 45 ust. (3) — suma, co do której ma być wydane zaświadczenie,
11) o uchylenie skutków zalegania z zapłatą (art. 47 ust. (3) — suma zaległości po dzień wniesienia wniosku.

§ 7. W sprawach, wymienionych w § 6 pkt. 6—8 wpis stosunkowy wynosi 1%, a w sprawach wymienionych w pkt. 9—11—½% wartości przedmiotu postępowania.

§ 8. W przypadkach, gdy ustalenie wartości przedmiotu postępowania nie jest możliwe przed rozpoznaniem wniosku, przewodniczący urzędu rozjemczego określi wysokość zaliczki, jaką wnioskodawca będzie obowiązany uiścić przed rozpoczęciem czynności urzędu. W orzeczeniu kończącem postępowanie urząd rozjemczy określi sumę wpisu, uwzględniając pobraną zaliczkę.

§ 9. Suma wpisu stosunkowego nie może wynosić w powiatowym urzędzie rozjemczym mniej niż 2 złote, a w wojewódzkim urzędzie rozjemczym — mniej niż 10 złotych.

Jeżeli suma wpisu stosunkowego w postępowaniu przed powiatowym urzędem rozjemczym przewyższa 50 zł., a w postępowaniu przed wojewódzkim urzędem rozjemczym 500 zł.—wnioskodawca uiści tymczasowo wpis w wysokości kwot wymienio-

nych, nadwyżkę zaś urząd rozjemczy może obniżyć według własnego uznania, biorąc pod uwagę finansową sytuację wnioskodawcy. Ustaloną przez urząd rozjemczy nadwyżkę ponad kwotę uiszczoną tymczasowo wnioskodawca winien wpłacić w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem umorzenia sprawy.

§ 10. Na żądanie strony zwraca się połowę wpisu stosunkowego w razie cofnięcia wniosku przed rozpoczęciem rozprawy oraz w przypadku zawarcia ugody.

Jeżeli strony zgodnie wniosą o wszczęcie postępowania wyłącznie w celu zawarcia ugody, pobiera się opłatę w wysokości piątej części wpisu stosunkowego obliczonego od wartości przedmiotu ugody.

§ 11. We wszystkich sprawach, niewymienionych w § 6, pobiera się od wniosku o wszczęcie postępowania wpis stały, który wynosi w postępowaniu przed wojewódzkim urzędem rozjemczym 30 zł., a przed powiatowym urzędem rozjemczym — 5 zł.

Wpis stały od wniosku w sprawie o uchylenie zastosowania ulg w odniesieniu do posiadacza gospodarstwa grupy B (art. 48), lub o zaliczenie gospodarstwa ogrodniczego, prowadzonego na obszarze do 50 ha, do grupy B (art. 3 ust. (3)), wynosi 75 zł.

§ 12. Jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania obejmuje kilka spraw podlegających opłacie wpisu stosunkowego lub kilka spraw podlegających opłacie wpisu stałego, wówczas pobiera się opłatę w wysokości sumy wszystkich wpisów, stosunkowych lub sumy wszystkich wpisów stałych. Suma wpisów stałych nie może jednak przewyższać w powiatowym urzędzie rozjemczym 15 zł., a w wojewódzkim urzędzie rozjemczym 90 zł.

Jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania obejmuje kilka spraw, z których jedne podlegają opłacie wpisu stosunkowego, inne zaś opłacie wpisu stałego, wówczas oblicza się osobno sumę wszystkich wpisów stosunkowych i sumę wszystkich wpisów stałych, a pobiera się tytułem opłaty jedynie tę sumę, która jest wyższa.

§ 13. Za wypisy, odpisy, zaświadczenia, wyciągi oraz inne dokumenty, wydawane przez urząd rozjemczy pobiera się opłatę kancelaryjną: w powiatowym urzędzie rozjemczym w wysokości 50 groszy, w wojewódzkim urzędzie rozjemczym w wysokości 1 zł. — za każdą stronę wydanego dokumentu, przyczem każda rozpoczęta strona liczy się za całą. Za pisma doręczane z urzędu nie pobiera się opłaty kancelaryjnej.

§ 14. Do kosztów postępowania należą:

1) należności świadków, biegłych i tłumaczów,
2) opłaty należne innym władzom, urzędom i instytucjom,
3) koszty doręczeń wezwań, zawiadomień i t. p.,

4) koszty ogłoszeń w pismach,
5) koszty, połączone z wykonaniem przez urząd rozjemczy czynności poza jego siedzibą.

§ 15. Wynagrodzenia świadków, biegłych oraz tłumaczów, wezwanych przez urząd rozjemczy, ustala urząd rozjemczy według własnego uznania, uwzględniając konieczne wydatki, związane z ich stawiennictwem i z ewentualną stratą zarobku oraz z pracą, wykonaną na żądanie urzędu rozjemczego.

§ 16. Strona, która wniosła o dokonanie czynności, połączonej z wydatkami, obowiązana jest złożyć zaliczkę na pokrycie kosztów postępowania. Jeżeli strony wspólnie wniosły o dokonanie czynności lub urząd rozjemczy z urzędu czynność zarządził, zaliczkę uiścić winny strony w równych częściach lub w innym stosunku według uznania urzędu rozjemczego. Urząd rozjemczy oznaczy wysokość zaliczki i termin jej złożenia. Wykonanie czynności zależne jest od uiszczenia zaliczki.

§ 17. Do uiszczenia opłat i kosztów postępowania obowiązana jest strona, która wniosła o podjęcie czynności. Gdy o podjęcie czynności wniosły zainteresowane strony wspólnie, obowiązek uiszczenia należności może urząd rozjemczy rozłożyć pomiędzy te strony.

§ 18. Opłaty, pobierane przez powiatowy urząd rozjemczy, wpływają do kasy powiatowego związku samorządowego na odrębny rachunek powiatowego urzędu rozjemczego. 10% wpływów z tytułu opłat powiatowy urząd rozjemczy przekazuje co miesiąc ze swego rachunku na rzecz Centralnego Biura do Spraw Finansowo-Rolnych.

Opłaty, pobierane przez wojewódzki urząd rozjemczy wpływają na dochód Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z wyjątkiem 10% należności z powyższego tytułu, które wpływają na rzecz Centralnego Biura do Spraw Finansowo-Rolnych.

§ 19. W postępowaniu ze skargi o uchylenie orzeczenia urzędu rozjemczego opłaty i koszty postępowania pobiera bezpośrednio sąd okręgowy.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 czerwca 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 343) wraz z późniejszemi zmianami.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski.*

(Dz. U. R. P. z 22.I.35 r. Nr. 3, poz. 22).

15.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH.

Nr. Fo. XV. 46/35 z dnia 19 stycznia 1935 r.

w sprawie warunków spłaty niektórych należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej w związku z akcją konwersyjno-oddłużeniową.

Do Państwowego Banku Rolnego

w miejscu.

W wykonaniu p. p. 1, 2 i 9 ust. (1) art. 1, art. 2 i art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.X.1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842) zarządzam, co następuje:

I. Umorzeniu, stosownie do postanowień pp. 1, 2 i 9 ust. (1) art. 1 oraz art. 2 rozporządzenia, podlegają sumy należności ustalone na dzień 31 grudnia 1934 r. stosownie do art. 7 tego rozporządzenia oddzielnie dla każdej pożyczki, względnie zakredytowanej reszty ceny sprzedażnej gruntów państwowych, jaki ustalą dla każdej należności urzędy wojewódzkie i Okręgowy Urząd Ziemski w Katowicach.

Powyższe przepisy o umorzeniu stosują się również do należności ściąganych przedterminowo na skutek niewypełnienia przez dłużników szczególnych warunków, zastrzeżonych przy udzielaniu pożyczek, względnie przy zakredytowaniu reszty ceny sprzedażnej gruntów państwowych.

II. Stosownie do postanowień art. 7 rozporządzenia przy ustalaniu wysokości należności:

a) umorzyć oprocentowanie za okres po dniu 31 grudnia 1934 r. zawarte w pożyczce dodatkowej,

b) oprocentowanie pożyczek, udzielonych przy scalaniu gruntów oraz na meljoracje rolne przy przebudowie ustroju rolnego, przypadające w racie 1934 r., traktować jako oprocentowanie, obejmujące okres czasu do dnia 31 grudnia 1934 r.

III. Pozostałe do spłaty po ewentualnem zastosowaniu umorzeń należności z tytułu pożyczek oraz zakredytowanej reszty ceny sprzedażnej gruntów państwowych, tudzież pożyczek z b. rosyjskiego Banku Włościańskiego i Szlacheckiego z jego Odrębnym Wydziałem oraz pożyczek, przejętych na rzecz Skarbu Państwa od Państwowego Banku Rolnego, stosownie do art. 7

rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucyj w bankach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 839), w razie ich zbiegu z pożyczkami, udzielonemi przy przebudowie ustroju rolnego, — ulegają złączeniu w jedną należność, o ile ciążą na jednej i tej samej nieruchomości.

IV. Warunki spłaty należności z tytułu reszty ceny sprzedażnej gruntów państwowych i z tytułu pożyczek, udzielonych przy przebudowie ustroju rolnego, oraz pożyczek, wymienionych w p. III ustala się, jak następuje:

1. a) okresy spłaty dla nabywców z parcelacji (w tej liczbie osadników wojskowych) mogą wynosić dla należności:

przekraczających	600 zł.	— 60	lat
od 400 do	600 zł.	— 31	„
„ 250 „	400 zł.	— 16	„
„ 150 „	250 zł.	— 8	„
poniżej	150 zł.	— do 5	lat z zastrzeżeniem,

że roczna rata nie może być mniejsza, niż 30 zł.

b) okresy spłaty dla innych dłużników, do których ma zastosowanie niniejsze zarządzenie, mogą wynosić dla należności:

przekraczających	400 zł.	— 30	lat
od 250 do	400 „	— 16	„
od 150 do	250 „	— 8	„
poniżej	150 „	— do 5	„ z zastrzeżeniem,

że rata roczna nie może być mniejsza od 20 zł.

Na życzenie dłużnika może być zastosowany jeden z przewidzianych wyżej krótszy okres spłaty należności;

2. należności, rozłożone na spłaty na okres ponad 5 lat, spłacane są w równych amortyzacyjnych ratach, zawierających stosunkowe kwoty na oprocentowanie należności i jej umorzenie, przyczem należności, przypadające od nabywców działek z parcelacji, spłacane są w półrocznych ratach kalendarzowych w dniu 1 kwietnia i 1 października każdego roku, od innych zaś dłużników — w rocznych ratach kalendarzowych w dniu 1 października każdego roku. Należności zakredytowane do lat 5-u spłacane są w rocznych ratach w dniu 1 października każdego roku;

3. oprocentowanie należności, zakredytowanych na okres ponad lat 5, wynosi łącznie z kosztami administracji 3% w sto-

sunku rocznym. Należności zakredytowane do lat 5-u, spłacane są bez oprocentowania i dodatku administracyjnego;

4. początek okresu amortyzacji dla należności, przypadających od nabywców parcel, ustala się na dzień 1 lipca 1935 r., dla innych zaś dłużników oraz dla należności, zakredytowanych na spłatę do lat 5-u, początek okresu amortyzacji ustala się na dzień 1 stycznia 1935 r. Dla należności, przypadających od osadników wojskowych i od dłużników Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej z tytułu pożyczek konwersyjnych, udzielonych na podstawie art. 4 ustawy z dn. 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 266), ustala się na dzień 1 stycznia 1936 r.;

5. w razie niezapłacenia przez dłużnika raty w wyznaczonym terminie, winien dłużnik zapłacić odsetki zwłoki w wysokości ½% za każdy cały lub rozpoczęty miesiąc zwłoki. Odsetek zwłoki w okresie 3 miesięcy od terminu płatności nie nalicza się;

6. w okresie pomiędzy 1 stycznia 1935 r., a początkiem okresu amortyzacyjnego dłużnicy mają uiszczać wpłaty zgodnie z pp. 5 i 2 ust. (1) art. 8 cytowanego rozporządzenia;

7. w razie niezapłacenia przez dłużnika 2-ch kolejnych rat należności cała pozostała do spłaty należność może być przedterminowo ściągnięta w trybie egzekucji administracyjnej, bądź też w postępowaniu egzekucyjnem do nieruchomości.

V. W miarę ustalania przez Państwowy Bank Rolny wysokości i warunków spłaty należności, stosownie do zawartych powyżej wytycznych, winny być do dłużników wysyłane zawiadomienia o dokonanem zmniejszeniu należności i ustaleniu nowych warunków spłaty, przyczem w zawiadomieniach należy zaznaczyć, że raty w wyznaczanych terminach winny być wpłacane przez dłużników bez wezwań i że w razie niezapłacenia raty w terminie zostanie ona po upływie 15 dni ściągnięta przymusowo w drodze egzekucji administracyjnej, a w razie niezapłacenia 2-ch kolejnych rat cała należność podlega przedterminowemu ściąganięciu przez Państwowy Bank Rolny.

VI. W razie trudności płatniczych, wynikłych z powodu nieurodzaju, pożaru lub innej klęski, śmierci albo ciężkiej choroby dłużnika lub jedynego żywiciela rodziny i t. p. — Państwowy Bank Rolny może dłużnikowi na prośbę jego lub osób zainteresowanych udzielać ulg w spłacie należności w postaci odroczenia terminu płatności raty amortyzacyjnej na okres do 5-u lat lub w postaci rozłożenia raty na terminy płatności rat następnych, przypadających w okresie 5-u lat. Odroczenie lub rozłożenie na raty nie może obejmować więcej, niż 4-y raty pół-

roczne lub 2 roczne. Za czas odroczenia lub rozłożenia na raty nie pobiera się odsetek zwłoki.

Minister

(—) *Jul. Poniatowski.*

16.

PISMO OKÓLNE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. Sc. R./O/20 z 30 stycznia 1935 r.

w sprawie współdziałania Izb Rolniczych w akcji scaleniowej.

Akcja scalenia gruntów przedstawia dla kształtowania się stosunków gospodarczych na wsi pierwszorzędne znaczenie i dlatego też, mając na względzie podniesienie stanu gospodarstw scalonych, które to zadanie należy do ustawowego zakresu działania Izb Rolniczych, uznałem za celowe zaproszenie Izb Rolniczych do współpracy z podległemi mi organami już podczas trwania akcji scaleniowej w poszczególnych objektach.

Współpraca Izb Rolniczych w postępowaniu scaleniowem musi z konieczności ograniczyć się do niewielkiego odcinka, mianowicie w tej fazie pracy scaleniowej, gdzie jest bezwzględnie potrzebna opinja fachowca-rolnika, t. j. przed zaprojektowaniem wytycznych projektu scalenia.

Zapoczątkowując powyższą współpracę, ze swej strony uważam za wskazane, aby Izby Rolnicze to nowe zadanie wykonywały przedewszystkiem przy pomocy instruktorów, rekrutujących się z pośród personelu, prowadzącego akcję organizacji przodowniczych gospodarstw mniejszych i w tym celu wyznaczyły na każdy powiat jednego lub więcej — w zależności od rozwoju prac scaleniowych w powiecie — przedstawicieli Izby do współdziałania w tych pracach i proszę o podanie ich nazwisk i adresów do wiadomości właściwego terytorjalnie urzędu wojewódzkiego oraz starostwa powiatowego.

Koszty delegowania przedstawicieli Izby powinny pokrywać ze swoich środków budżetowych, przeznaczonych na podróże służbowe personelu, względnie na delegowanie rzeczoznawców.

Właściwe urzędy wojewódzkie będą ze swej strony zawiadamiały miejscowe Izby Rolnicze o delegowaniu mierniczego do rozpoczęcia prac pomiarowo-scaleniowych w każdym objekcie

przez przesłanie odpisu delegacji mierniczego. Pozwoli to wyznaczonemu przez Izbę przedstawicielowi na uprzednie gruntowne zaznajomienie się z warunkami gospodarczemi scalanych objektów i da mu możność należytego opracowania opinji co do gospodarczej strony wytycznych projektu. Opinje powinny być składane zawsze na piśmie na ręce mierniczego, prowadzącego scalenie przed zaprojektowaniem protokółu o ustaleniu wytycznych.

Starostwa zawiadomią po raz drugi właściwą Izbę Rolniczą oraz wyznaczonego przez nią przedstawiciela o dacie zjazdu kokomisarza ziemskiego do scalanej wsi w celu wykonania czynności z art. 30 ustawy o scalaniu gruntów (uzgodnienie wytycznych projektu) przez przesłanie odpisu zawiadomienia, wysyłanego do uczestników scalenia w trybie art. 51 ustawy. Przedstawiciel Izby może być obecny z głosem doradczym przy powyższych czynnościach i bronić wysuniętych dezyderatów co do gospodarczego rozwiązania projektu.

Współpraca Izb Rolniczych, jako niezagwarantowana ustawowo w postępowaniu scaleniowem, musi mieć z natury rzeczy charakter opinjodawczy i opinja przedstawiciela Izby formalnie nie może być wiążącą przy wydawaniu decyzyj przez właściwe władze. Fachowe jednak opinje z zakresu rolnictwa, udzielane przez przedstawicieli Izby w związku z opracowywaniem wytycznych projektu scalenia, będą należycie rozważane i nieuwzględnienie tych opinij będzie szczegółowo uzasadniane przez mierniczego, prowadzącego scalenie, a następnie przez komisarza ziemskiego. Nieudzielenie we właściwym czasie opinji przez instruktora nie może oczywiście wstrzymywać opracowywania wytycznych projektu. Natomiast mierniczy, wykonywujący scalenie, zawiadomi właściwą Izbę Rolniczą o niezłożeniu w terminie opinji przez jej przedstawiciela.

Równocześnie przypominam, iż obowiązujące ramowe wytyczne dla Izb Rolniczych w zakresie prowadzenia akcji organizacji przodowniczych gospodarstw mniejszych, rozesłane przy piśmie Nr. O. R. X-22 A/14 z dnia 14.IV.1933 r., pozostają nadal w mocy. Niniejsze pismo należy przeto traktować jako uzupełnienie i rozszerzenie wymienionych wytycznych.

Minister

(—) Jul. Poniatowski.

Otrzymują: wszystkie Izby Rolnicze prócz Wielkopolskiej, Pomorskiej i Śląskiej.

17.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. i R. R

Nr. Sc. R./O/444 z 28 grudnia 1934 r.

w sprawie opłat i należności za scalenie gruntów.

Ministerstwo komunikuje, że we wzorze Nr. 1 do pisma okólnego Nr. Sc. R./O/408 z dnia 30 listopada r. b. objaśnienie do rubryki 7 wykazu, omawiające sposób ustalenia stanu zadłużenia płatnika, dotyczy wszystkich dokonanych wpłat, a więc także i wpłat zaliczkowych wykazywanych w rubryce 7 wzoru Nr. 3 Scf z uwzględnieniem sum otrzymanych z zastosowania 5% bonifikaty, t. j. wykazanych w rubryce 8 tegoż wzoru Nr. 3 Scf.

Naczelnik Wydziału

(—) *J. Radwan*

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie z wyjątkiem Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego i Pomorskiego.

18.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. i R. R

Nr. Z. Ryb. II-1/19 z 15 stycznia 1935 r.

w sprawie spółek rybackich jeziorowych.

W sprawie wykonania art. 39 ustawy o rybołówstwie z 1932 roku Ministerstwo wyjaśnia:

I. W związku z postanowieniem art. 39 spółkę rybacką jeziorową mogą utworzyć właściciele wszystkich praw do rybołówstwa na jeziorze, stanowiącem już obwód rybacki lub odpowiadającem co do obszaru wymaganiom art. 19 powołanej ustawy. Powstanie spółki następuje dobrowolnie. Zawiązujący spółkę występują do właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej z wnioskiem o zatwierdzenie statutu, który przedkładają w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, podpisanym przez właścicieli wszystkich praw do rybołówstwa w danem jeziorze wraz z dwoma odpisami.

Wnioskodawcy winni wraz z wnioskiem o zatwierdzenie statutu złożyć władzy wszelkie dowody na to, że są właściciela-

mi wszystkich praw do rybołówstwa na wodzie, która ma być objęta półką rybacką jeziorową.

II. Przed zatwierdzeniem statutu spółki rybackiej jeziorowej, wojewódzka władza administracji ogólnej winna stwierdzić, czy zachowane są wszystkie warunki, od których ustawa o rybołówstwie uzależnia zatwierdzenie statutu, a w szczególności:

1) czy obszar jeziora, o ile nie stanowi już obwodu rybackiego, odpowiada wymaganiom art. 19 ustawy o rybołówstwie,

2) czy spółkę tworzą właściciele wszystkich praw do rybołówstwa,

3) czy statut przedłużony do zatwierdzenia odpowiada wzorowi statutu ustalonemu przez Ministra Rolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 840 z 1932 r.).

III. Stwierdzenie, czy obszar jeziora, na którym powstaje spółka, odpowiada wymaganiom art. 19 następuje w sposób przepisany okólnikiem z dnia 29 października 1932 r. Nr. Z. Ryb. II-1/32 w sprawie zasad i sposobu podziału wód otwartych na obwody rybackie (Dz. U. M. R. i R. R. Nr. 3, poz. 36) oraz pismem okólnem z dnia 3 listopada 1932 r. Nr. Z. Ryb. II-1/34 w sprawie trybu postępowania przy podziale wód otwartych na obwody rybackie (Dz. Urz. M. R. i R. R. Nr. 6, poz. 122 z 1933 r.) w częściach ustalających sposób przeprowadzania badań terenowych.

IV. Na obszarze województw zachodnich okoliczność, czy właściciele wszystkich praw do rybołówstwa na jeziorze tworzą spółkę rybacką jeziorową, stwierdzić można na podstawie planu jeziora, wykazującego w sposób wiarygodny wszystkie uprawnienia rybackie na danem jeziorze i odpowiednich wyciągów z ksiąg wieczystych (hipotecznych), względnie wodnych, stwierdzających własność i rozmiar prawa do rybołówstwa w jeziorze.

Stwierdzenie podanej w poprzednim ustępie okoliczności na obszarze innych województw, względnie, o ile strony nie dostarczyły potrzebnych dowodów, może nastąpić po ewentualnem przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego na podstawie przepisów o postępowaniu administracyjnem. Postępowanie wyjaśniające będzie miało na celu ustalenie, czy właściciele wszystkich praw do rybołówstwa tworzą daną spółkę rybacką jeziorową. Postępowanie wyjaśniające można przeprowadzić przez powiatową władzę administracji ogólnej.

W razie sporu sądowego o prawa do rybołówstwa z przeprowadzeniem postępowania administracyjnego należy się wstrzymać do czasu prawomocnego załatwienia odnośnej sprawy w sądzie.

Ponieważ do czasu zgłoszenia i wpisu uprawnień do rybołówstwa do ksiąg wodnych nie będzie można stwierdzić bez zastrzeżeń, że występujący z wnioskiem o zatwierdzenie statutu wyczerpują listę uprawnionych do rybołówstwa na danem jeziorze, a z drugiej znów strony władza nie ma prawa wstrzymywać wykonania art. 39, którego wykonanie leży w ogólnym interesie rybactwa i uprawnionych do rybołówstwa, konieczne jest, aby za ewentualne naruszenie praw osób nieobjętych spółką, a posiadających prawa nieujawnione w chwili tworzenia spółki i odpowiedzialność za wiążące się z tem szkody ponosili wszyscy członkowie spółki. Odpowiednie zobowiązanie winno być ujęte w formie pisemnej, ważnie wiążącej wszystkich członków spółki. Zobowiązanie takie powinno być dołączone do wniosku o zatwierdzenie statutu.

Wniesienie do Urzędu Wojewódzkiego wniosku o zatwierdzenie statutu tworzącej się spółki rybackiej jeziorowej należy podać do wiadomości ogólnej w nadbrzeżnych gminach i miejscowościach z wezwaniem do ewentualnego wnoszenia w oznaczonym terminie (np. 14 dni) sprzeciwów przeciw utworzeniu się spółki. W oznaczonym terminie będą mogli zainteresowani przeglądać w Starostwie statut zawiązującej się spółki. Ogłoszenie powyższe będzie miało na celu spowodowanie uprawnionych do rybołówstwa na obszarze odnośnego jeziora, a nie objętych spółką, do wnoszenia zastrzeżeń. Wniesione zastrzeżenia winny być dokładnie zbadane.

V. Władza może zatwierdzić statut bez zastrzeżeń lub też uzależnić zatwierdzenie od wprowadzenia do statutu zmian lub uzupełnień, wskazanych przez władzę. O ile zmiany i uzupełnienia statutu mają charakter mniej ważnych poprawek i nie nakładają na członków spółki ciężarów lub ograniczeń, władza może takie zmiany odpowiednio w statucie zaznaczyć. W przeciwnym razie należy statut zwrócić zawiązującej się spółce z wyjaśnieniem, że statut może być zatwierdzony tylko w tym wypadku, jeżeli zawierający spółkę wprowadzą do statutu wskazane przez władzę zmiany lub upoważnią władzę do wprowadzenia tych zmian. Zatwierdzenie statutu należy uwidocznić na złożonych województwu egzemplarzach statutu, z których jeden egzemplarz należy zwrócić stronie.

Jeżeli wniosek o zatwierdzenie statutu zostaje załatwiony odmownie lub jeżeli przeciw zatwierdzeniu statutu wniesiono sprzeciwy, decyzja winna być podana do wiadomości zainteresowanych w osobnem piśmie.

VI. O ile wystąpiono o zatwierdzenie statutu na jeziorze, na którem został utworzony obwód rybacki i jest wydzierżawiony na dłużej niż rok jeden, należy w związku z postanowieniem art. 24 ustawy o rybołówstwie zażądać od dzierżawcy

w formie pisemnej rozwiązania umowy o dzierżawę obwodu rybackiego z zaznaczeniem, że rozwiązanie nastąpi z upływem jednego roku od dnia doręczenia żądania. O żądaniu, skierowanem do dzierżawcy, należy zawiadomić tę powiatową władzę administracji ogólnej, która dany obwód rybacki wypuściła w dzierżawę. Jeżeli umowa o dzierżawę obwodu rybackiego, na którym utworzono spółkę ma wygasnąć przed upływem roku, powiatowa władza administracji ogólnej nie powinna po wygaśnięciu umowy wydzierżawiać tego obwodu, ale niezwłocznie administrację jeziora przekazać zarządowi spółki.

Jeżeli jezioro, na którem ma być utworzona spółka rybacka jeziorowa, stanowi część obwodu rybackiego, należy ustalenie odnośnego obwodu poddać rewizji. Rewizja będzie miała na celu stwierdzenie, czy nie należałoby wydzielić z obwodu jeziora, na którem ma być utworzona spółka rybacka jeziorowa.

VII. Jeden egzemplarz odpisu zatwierdzonego statutu należy przesłać właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej z poleceniem sprawowania nadzoru nad spółką. Równocześnie należy polecić powiatowej władzy administracji ogólnej nadesłanie Urzędowi Wojewódzkiemu w oznaczonym terminie składu zarządu spółki, miejsca zamieszkania członków zarządu i zawiadamianie o każdej późniejszej zmianie zarządu.

O zatwierdzeniu spółki zawiadomić należy i inne zainteresowane powiatowe władze administracji ogólnej.

(—) E. Baird

Naczelnik Wydziału

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie z wyjątkiem Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach oraz Komisarjat Rządu m. st. Warszawy.

19.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. i R. R.

Nr. Agr. XVI/3/118/35 z dnia 26 stycznia 1935 r.

w sprawie zmiany właściwości władz w sprawach obrotu ziemią.

Ministerstwo zwraca uwagę, że z dniem 31 stycznia r. b. wejdzie w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28.XII. 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976 — vide art. 123 ust. 1).

Wobec przepisów art. art. 72 i 73 oraz art. 123 ust. 2 tego rozporządzenia w sprawach obrotu ziemią, w których przed 31.I.35 r. nie zostanie wydana w pierwszej instancji decyzja główna, należące dotychczas do właściwości Wojewody udzielanie zezwoleń na przeniesienie prawa własności (na przewłaszczenie) nieruchomości ziemskich o obszarze, przekraczającym 300 ha (w województwach wileńskiem, nowogródzkiem, poleskiem i wołyńskiem — 500 ha) oraz czynności z tem związane — przejdą do zakresu działania starostów w I instancji, a wojewodów w II instancji.

Zatem od dnia 31.I. 1935 r. już we wszystkich nowych sprawach obrotu ziemią będą orzekali w I instancji — starostowie.

(—) F. Woliński
Naczelnik Wydziału

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie i Starostwa, prócz Województwa Śląskiego i Starostw na tym terenie

---

POZA WYŻEJ WYMIENIONEMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 stycznia 1935 r. w sprawie ustalenia podstawowej ceny za spirytus na kampanję 1934/35 r. (Dz. U. R. P. z 30.I.35 r. Nr 4, poz. 26).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 grudnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe. (Monit. Pols. z 10.I.35 r. Nr. 8, poz. 11).

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1935/36 na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego. (Monit. Pols. z 12.I.35 r. Nr. 10, poz. 13).

Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 stycznia 1935 r. w sprawie regulaminu Komisji Rozdzielczej dla Obrotu Produktami Spożywczemi z Wolnem Miastem Gdańskiem. (Monit. Pol. z 23.I.35 r. Nr. 19, poz. 28).

Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 stycznia 1935 r. w sprawie ustalenia przeciętnej zawartości skrobi w ziemniakach na kampanję 1934/35 r. (Monit. Pols. z 28.I.35 r. Nr. 23, poz. 36).

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, tel. 893-47.